

Clinton inspireert Middelstum?

(Juni 2011)

“We zijn voor 99,5% hetzelfde, maar we praten 99,5% van de tijd over hoe verschillend we zijn. Verschillen tussen mensen zijn belangrijk, maar dat wat we als mensen delen is veel en veel belangrijker”

Deze prachtige woorden sprak Bill Clinton onlangs in de stromende regen in het terpdorpje Achlum in Friesland. Stromende regen, dat krijg ik ook in m'n ogen als ik kijk hoe wij deze woorden in praktijk brengen binnen onze gefedereerde gemeenten in Middelstum.

Ergens, heel diep achter de schermen wordt er nagedacht over een fusie. Prachtig, eindelijk! Maar wat blijft er van overeind als we maandelijks geconfronteerd worden met een gescheiden tafel-en-bed-berichtgeving in het blad kerkINformatie? In de rubriek “Vanuit de Hippolytuskerk” lees ik over ‘crisispastoraat’ tijdens een vacante periode. Het ademt een wij- en zij-sfeer uit een tijd die we toch achter ons willen laten?

In het kerkenraadsverslag van 23 februari jl. lees ik letterlijk *“de Herv. Gemeente van Middelstum zoekt nu voor een korte periode van 1 a 2 jaar een interim-predikant voor twee dagen per week die de Herv. Gemeente zal begeleiden naar een mogelijke fusie”*. Volgens mij is uitbreiding in het geheel niet nodig. Ds. Langenburg is drie jaar geleden benoemd voor een gemeentegrootte van ongeveer 610 gereformeerde leden. Nu, na de federatie rest nog ongeveer hetzelfde aantal mensen. Mocht 1,3 fte. in Middelstum toch noodzakelijk zijn, dan wordt deze toch benoemd voor en vanuit de gemeente als geheel en niet voor alleen het hervormde deel? Weer is die toon gezet: gescheiden hervormd en gereformeerd. Waarom schrijven we niet vanuit het doel waar we samen heen willen, één gemeente met één kloppend hart en een lever en nieren die het gif van verdeeldheid afvoeren? De toon is weer gezet, maar tonen maken nog geen muziek. Daar is meer voor nodig, maar de muziek binnen de federatie laten we door onze vingers glippen en naar onze collega-buurgemeente vertrekken...

Waar is die echo van historisch besef dat weerklinkt uit het verleden? Waar is de akoestiek die de gemeentegezing versterkt? In ‘wijsheid’ heeft men besloten om tweederde van de kerkdiensten plaats te laten vinden in comfort: luxe vergaderruimten, prettig zittende banken, een beamer binnen handbereik en alle ruimte om je heen. Ja, vooral aan dat laatste is geen gebrek. Steeds meer ruimte, zonder dat daarin een gemis na-echoot, want die sterft in vloerbedekking of gordijnen. Leeg, leger worden de legergekleurde kerkbanken en we zeggen niet te weten waarom...

Ik erger me mateloos en tegelijkertijd machteloos omdat ik amper een wenkend perspectief zie. Ja, nu eens per veertien dagen koffie na de dienst. Een mooi gebaar, maar in het grote geheel slechts symboolpolitiek. Een medium als kerkINformatie fungeert slechts als mededelingenblad, ingezonden stukken anders dan een lief gedichtje waar niemand zich een buil aan kan vallen, worden niet geplaatst. We willen geen onrust..., maar uit onrustige harten borrelen soms nuttige ideeën op. Geef elkaar in kerkINformatie de ruimte om elkaar de geest te slijpen, uiteraard binnen de lijnen van het fatsoen. Een angstige houding aannemen getuigd van een geestelijke armoe, die de onderstroom binnen onze gemeente doet wegsijpelen naar het luisterende Huizinge. Kerkenraad: de gemeente kan veel meer dialoog aan dan wat u toelaat!

Vragen die al twee maal op de gereformeerde ledenvergadering zijn gesteld blijven onbeantwoord, te weten hoe om te gaan met verschillen in doop. Bij de hervormden moet tenminste één ouder ingeschreven staan als lid, de gereformeerden spreken over een belijdend lid. Een huwelijk tussen mensen met hetzelfde geslacht is mogelijk binnen de hervormde kerk, binnen de gereformeerde traditie worden alleen man-vrouw huwelijken erkent. Wat de uitkomst ook is: dit zijn toch fundamentele vragen die je als gemeenschap niet als een open einde voor je uit wilt schuiven tot je met de mond vol tanden komt te staan, toch?

De kerkgebouwen vormen een weelde die we met elkaar niet kunnen veroorloven, zeker niet als binnen een jaartje of tien de oorlogsgeneratie ons begint te ontvallen. Daar moeten we nu op anticiperen!

Rond 1845 zijn de gereformeerden uit de hervormde kerk gestapt. Kunnen we de moed opbrengen om met de geschiedenis in het reine komen? Waarom niet kerken in de Hippolytuskerk? Kunnen we het in die minder comfortabele kerkbanken niet een uurtje volhouden, ondanks dat we thuis luxer gewend zijn? Ach, als dat een struikelblok is dan kunnen de gereformeerde kerkbanken misschien wel mee naar de Hippolytuskerk. Wel even oud-bruin schilderen graag. Wat door mensenhanden op een monumentenlijst is geplaatst kan door dezelfde handen geschrapt worden. Afstoten naar de Stichting Oude Groninger Kerken is ook mogelijk, maar dat moet er wel een prijzige bruidsschat overlegd worden, daarbij komt dat we ons als dorp moeten schamen dat zo'n unieke kerk geen wekelijkse samenkomst herbergt.

De burchtstraatkerk kan verkocht worden tegen een gereduceerd tarief met de conditie dat het uiterlijk gehandhaafd moet blijven. Intern is het prima te verbouwen tot een aantal seniorenwoningen voor de generatie die graag in deze kerk wil blijven 'wonen'.

Wat we nu zeker niet moeten doen is wegsijpelen naar plaatsen waar we denken dat het gras groener is. Ik beluister aandachtig de woorden van de oud-president van de Verenigde Staten. Verenigde kerken, dat moet toch mogelijk zijn? Want verschillen tussen mensen is belangrijk, maar dat wat we als gemeente delen is veel en veel belangrijker!